

"Како еднокрвни браќа, ние на нашите гости им го отворивме срцето и им ја дадовме целата наша љубов која ја имаме", владиката Агтангел.

"Многумина ме прашаа каква е вашата врска со Македонците, односно со Александар Македонски? Јас им одговорив дека тоа е нашиот идентитет, ние сме потомци на Александар Македонски и тоа не може да се измени. Сега кога го видовме вашиот живот, вашите свадби, селата, градовите, вашите цркви, вашите фестивали, навистина веќе знаеме дека ние сме Македонци, без разлика дали сме во Хунза, Пакистан, Македонија, САД, Јапонија или било каде, ние сите сме истите тие Македонци", принцот Мир Газанфар Али Кан.

"Почнува нов период на пријателство меѓу Хунза и Македонија и се надевам дека наскоро ќе можеме да разменуваме културни активности, кои ќе ни овозможат уште подобро да се запознаеме", принцезата Рани Атика.

"Кога се поздравуваме чувствуваме дека тоа не е обично ракување. Тоа е момент кога крвта меѓу двајца кои се ракуваат зближува и докажува дека ние сме еден ист народ", Амџат Аљуп.

"Во нашите срца е Македонија, ова не е крај, ова е почеток на она што ќе значи доизградување на мостот кој ќе нè поврзува", Ирфан Карим.

ПОЧНУВА НОВА ЕРА НА КОМУНИКАЦИЈА МЕЃУ МАКЕДОНЦИТЕ И ХУНЗИТЕ

"Доколку војската на Александар Македонски не сакала да се врати назад во татковината, сега ние сакаме да останеме овде... затоа што ние сме ист народ, а крвта е таа која нè поврзува. Сепак, ќе заминеме во Пакистан и ќе ја однесеме љубовта со која нè пречекавте во Македонија".

Потомците на Александар Македонски, односно делегацијата на Хунзите, која престојуваше во својата прататковина - Македонија, со вакви искази им се обратија на присутните во свечената сала на Соборниот храм "Свети Климент Охридски" во Скопје. За нив беше одржана и свечена литургија, а во своето обраќање владиката Агтангел им порача на Македонците да му ја дадат сета љубов на овој братски народ, кој по 23 века дошол да ја посети земјата на Александар Македонски.

"Отсекогаш за Македонецот Црквата била место каде што сме знаеле да ги споделуваме и убавите и тажните моменти. Денес сите заедно имаме да споделиме многу возвишен и свечен момент. Да ги поздравиме во нашата и во нивната земја, во нашата татковина и во нивната прататковина овие луѓе кои по 23 века прв пат стапнуваат на македонска земја. Можеме да заклучиме колку Бог нè милува и колку нè сака кога во најтешкиот момент за нашата држава ни ги донесе принцот и принцезата. Да ја сакаш Македонија е светост, да го сакаш македонскиот човек е светост. Да ја сакаш својата земја и да ѝ го подариш срцето, тоа е љубов. Како еднокрвни браќа ние на нашите гости им го отворивме срцето и им ја дадовме целата наша љубов која ја имаме. Европа знае, Балканот знае, знаат и соседите дека ние сме единствена држава во светот која граничи сама со себе. Но, светот знае и колку се сакаме, а тоа им го по-

кажавме и на нашите браќа од далечниот Пакистан. Би сакал од име на Неговото Блаженство Г.Г. Стефан да им се заблагодарам на сите кои ја покажаа љубовта, добрината, гостопримството. Принцот и принцезата кажуваат дека истото тоа се случува и во Хунза. Ми кажуваат дека кога ќе помине некој човек на улица, тие му велат 'повелете, да се напиете вода', а истото го правиме и ние. Ве молам, немојте да дозволиме нечистивиот, сатаната, да ни го помати умот и да се откажеме од најсветото, од името македонско, од нашето македонско национално чувство, од нашиот прекрасен македонски јазик на кој се испеани прекрасни македонски патриотски песни. Прв пат, драги мои, по 60 години, некој во оваа земја имаше смелост на соседите да им го побара она што е наше најсвето, имотот на нашите браќа во Егејскиот дел од Македонија. Затоа ве молам да му дадеме целосна поддршка и да не ги слушаме оние кои се ситни во душата, оние на кои им се скаменети срцата, оние кои се оддалечени од вистината и правдата. Но, според учењето на Црквата, Бог е вистина, Бог е правда, Бог е љубов. Сè тоа нè одржува. Ако не е Божјата љубов ние денес немаше да постоиме. Бог нè милува како народ, но и ни испраќа искушение за да нè испита колку ние нему му веруваме. Бог ги слуша нашите молитви", вели г. Агтангел.

ИДЕНТИТЕТ

Принцот Мир Газанфар Али Кан потенцира:

"Ве сакаме и се гордееме со вас. Горди сме што како народ во далечната земја, Хунза, по 2.300 години себеси можеме да се наречеме потомци на

КРВТА НЕ КАЖУВА ЛАГИ, ТАА САМО ДОКАЖУВА ДЕКА СИТЕ НИЕ СМЕ МАКЕДОНЦИ!

"СРЕЌНИ СМЕ КОГА ГЛЕДАМЕ КОЛКУ Е СИЛНА ОВАА ДРЖАВА, УШТЕ ЕДНАШ ВИ ПОСАКУВАМЕ СÈ НАЈУБАВО, БИДЕЈЌИ ГЛЕДАЈЌИ ВЕ ВАС СРЕЌНИ, СРЕЌНИ СМЕ И НИЕ", МИР ГАЗАНФАР АЛИ КАН

Александар Македонски, поточно на неговата војска, која останала во Пакистан и одбила да се врати назад. Ние, во нашата земја, исто така, долги години имавме тешкотии, но Владата ни даде автономија, а мене ме назначи за принц на автономијата Хунза. Секојдневно се среќаваме со можеби 200-300 луѓе кои имаат проблеми, и се обидуваме на секој можен начин да им помогнеме. Овде бевме примени од премиерот, од претставници на Црквата. За цело време чувствувавме бескрајна љубов кон нас, сфативме дека нема никаква разлика меѓу вас и нас. Ние веруваме во Бога исто како и вие, а на западниот свет гледаме како на свет кој е деловен, свет кој е зафатен само со создавање материјални богатства. Но, треба да знаеме дека Божјата сила е онаа која нè одржува и која нè крепи. Бидејќи живееме во свет исполнет со

многу предизвици треба да веруваме во Бога, кој ќе нè одржува и понатаму. Ние сме ѝ благодарни на Црквата што нè прими и што се грижи за доброто на овој народ. Вие сте среќни луѓе. И ние сме среќни луѓе. И ние веруваме во Исус Христос и во Светата мајка. Би сакале да останете среќни, тоа е она што и нас ќе нè направи среќни. Во Македонија нè пречекаа на традиционален начин, ист таков имаме и во Хунза. Луѓето од Хунза телефонски нè прашуваат какви се Македонците, дали се облекуваат како нас, дали имаат обичаи, дали имаат традиции како што имаме ние. Тешко е тоа да се објасни по телефон, тоа ќе им го кажеме преку телевизијата. Многумина ме прашаа каква е вашата врска со Македонците, односно со Александар Македонски? Јас им одговорив дека тоа е нашиот идентитет, ние сме потомци на Александар Македон-

ски и тоа не може да се измени. Сега кога го видовме вашиот живот, вашите свадби, селата, градовите, вашите цркви, вашите фестивали, навистина знаеме дека ние сме Македонци, без разлика дали сме во Хунза, Пакистан, Македонија, САД, Јапонија или било каде, ние сме тие исти Македонци. Многу млади момчиња и девојки се вистински патриоти, кои ја сакаат својата земја и ја носат во своите срца и тоа е она што ја прави оваа држава силна. Војската на Александар не сакала да се врати во својата земја, но ние сега сакаме да останеме овде и да не се вратиме назад. Веруваме дека почнува нова ера на комуникација меѓу нашите народи. Во нашата земја има села и гратчиња кои ги нарекуваме по името на Александар Македонски. Ќе понесеме најубави спомени за Македонија. Среќни сме кога гледаме колку е силна оваа држава. Ви посакуваме сè најубаво, бидејќи гледајќи ве вас среќни, среќни сме и ние".

ПРИЈАТЕЛСТВО

Заблагодарувајќи се за македонското гостопримство, принцезата Рани Атика истакна:

"Ние во Хунза обично се нарекуваме прогресивни, напредни луѓе, но дури сега разбираам зошто сме толку прогресивни и напредни. Каде и да се наоѓаат Хунзите низ светот сигурно е дека тие се многу вреден народ, а тоа е затоа што ние сме потомци на Александар Македонски. Ете, токму затоа сме толку напредни, прогресивни, дури и она што е невозможно можеме да направиме да стане возможно. Имавме многу тешкотии кога бевме отсечени од остатокот од светот, но напреднавме со образованието кое достигнува до цели 100 проценти. Денес сме горди што можеме да кажеме дека и девојчињата и момчињата се во сите можни професии, тие се изворот на нашата сила".

Таа се осврна и на сличностите меѓу

"ИМАТЕ УБАВИ ЗГРАДИ, ... НО, НАЈВАЖНИ СЕ ВАШИТЕ СРЦА", ИРФАН КАРИМ

"СЛИЧНОСТИТЕ И ЛЉУБОВТА КОЈА НИ ЈА ПРУЖИВТЕ НÈ НАПРАВИ ДА СЕ ЧУВСТВУВАМЕ КАКО ДА ДООЃАМЕ ВО СВОЈ СОПСТВЕН ДОМ", РАНИ АТИКА

"ЌЕ ВОЛОНТИРАМ ПРЕД КАМЕРИТЕ ЗА ИСПИТУВАЊЕ НА ДНК", АМЏАТ АЉУП

Македонците и Хунзите, при што акцентот го стави на начинот на живот, на поздравувањето, на начинот на кој Македонците ги пречекуваат своите гости.

"Сè тоа - додаде таа - направи да се чувствуваме како да доаѓаме во свој сопствен дом. Вибрациите кои од вас ги добивме се чиста љубов. Мои драги браќа и сестри, би сакала да ви порачам да ја задржите љубовта кон Бога, бидејќи само со неа можете да ги победите сите тешкотии, а ние ќе сториме сè што е во наша моќ да ви помогнеме во надминувањето на проблемите. Уште едно нешто што нè прави среќни е вашето заедништво, пред сè, безбедноста. Додека шетавме по улиците не чувствувавме потреба од никакво обезбедување и немаше чувство дека сме загрознени. Тоа ја покажува вашата цврста верба во безбедноста, во заедништвото и на тој начин треба да продолжите. Ова е искуство кое ќе го понесеме во Пакистан, со желба да се вратиме повторно. Исто така, и вашето културно и историско наследство ќе го понесеме во нашите срца. Ова е градење на мост меѓу Македонија и Хунза. Почнува нов период на пријателство меѓу Хунза и Македонија и се надевам дека наскоро ќе можеме да разменуваме културни активности, кои ќе ни овозможат уште подобро да се запознаеме. Мојот говор го завршувам посакувајќи ѝ светла иднина на Македонија. Да живее Македонија, да живее Пакистан".

Историчарот Амџат Аљуп посочи:

"Крвта е онаа која нè поврзува. Таа никогаш не кажува лаги, таа докажува. Ќе волонтирам и пред камерите за да се испита ДНК. На капетанот на авионот му велевме да нè однесе колку што е можно побрзо во Скопје. Оној момент кога пристигнавме во оваа земја почувствувавме дека ова е оној 'квасец' од кој сме создадени сите. Мирисот на македонската земја ни беше толку сличен со мирисот на земјата во Хунза. Кога се поздравувавме почувствувавме дека тоа не е обично ракување, тоа е момент кога крвта меѓу двајца кои се ракуваат зближува и докажува дека ние сме еден ист народ. Вашата љубов ќе му ја пренесеме на нашиот народ таму. Во вашиот лик гледам лик на Александар Македонски".

"Нема зборови - објаснува Ирфан Карим, претставникот на Културниот центар од Хунза - со кои можам да ја изразам мојата благодарност. Имате убави згради, ... но, најважни се вашите срца. Во нашите срца е Македонија, ова не е крај, ова е почеток на она што ќе значи доизградување на мостот кој ќе нè поврзува".

Претседателот на Светскиот македонски конгрес, Тодор Петров, на принцот, принцезата и неговата сестра им ја додели почесната титула Македонски сенатори.